

De derde helft

Roberto Decock

DE DERDE HELFT

*Humoristische verhalen
uit de kelderklasse van
het amateurvoetbal*

Voor iedereen die van voetbal of humor houdt.
Allebei mag ook.

Tevens is dit een eerbeton aan mijn medespelers/sidekicks
die mij gewild en ongewild hebben geïnspireerd tot het
schrijven van dit boek.

Waarschuwing:

Dit boek is minder geschikt voor mensen die zichzelf en de
wereld heel serieus nemen.

Het bevat komische fragmenten.

Schrijver: Roberto Decock

ISBN: 9789403639529

© Roberto Decock

INHOUD

Vorbereiding

De aftrap	7
Profielchets	8
De Goddelijke Fazanten	10
Mediatraining	18
E-mail compilatie	21

Memoires

De USB-sticks van Rein	27
De USB-sticks van Rein deel 2	29
Goede voornemens	31
Een lichtpuntje	35
YouTube	39
De Buff-Side	42
Wash & Go	45
Kokkie in Oranje	48
De afgelastingslijn	51
Een 'type Kokkie'	53
Een bedorven afscheidswedstrijd	56
Een neuspoliep	59
Derby-Day	63
Een therapeutisch verslag	66
Het linkerrijtje	67
Sixpack	69
Showtime	73
Studentenploeg	77
De aanvoerdersband	82
Een 'Kokkie'	86
CSI Maarssenbroek	91

Lingo	95
Groen licht	99
Red Bull geeft zelfs ons vleugels	103
Een ruit met vijf punten	107
De hartenkreet van Freek	113
De klokkenluider	115
Het foute uurtje	117
Kokkie houdt ermee op	119
Wings for all	121
Het voelt als thuiskomen	126
Comeback	133
Old Stars Maarssenbroek	140

Bonusmateriaal

De wedstrijdbespreking	143
De seizoenopening van Rein	147
De introductie van Richard	150
Tegeltjeswijsheden	152
Anekdoten uit de oude doos	154
Terug in de tijd: seizoen 2002-2003	163
Column: Afsluiter	168
De grote OSM'75 quiz	170
OSM'75 Zaterdag3 Bingo	171

VOORBEREIDING

De aftrap

De derde helft is een eerbetoon aan de honderdduizenden amateurvoetballers die menig weekend lopen te ploeteren op de velden. De typische sfeer van samen tegen een balletje trappen, ouderwets lachen met de mannen onder elkaar en gezellig afpilsen aan de bar.

Dit boek beschrijft op humoristische wijze de belevenissen van de Goddelijke Fazanten: het derde zaterdagelftal van OSM'75, spelend op Sportpark Fazantenkamp in Maarssebroek. Hopelijk zal het ook voor jou het feest der (h)erkenning zijn!

Deze verhalen, doorspekt met de zo kenmerkende voetbalhumor en kantinepraat, spelen zich af in de kelderklasse van het amateurvoetbal. Op het niveau: 'Ik wil wel maar ik kan niet'. Waar je te maken hebt met te late afmeldingen, dramatische prestaties en kolderieke blunders. Geconfronteerd wordt met vage blessures, steeds dikkere buiken en een belabberde conditie.

Neem een kijkje in de kleedkamers met rondslingerende tenues en lauwe thee en kantines met pitchers bier en voetbalvoer. Ervaar de tragedie en romantiek opgetekend vanaf een winderig, drassig of hobbelig Veld 5. En zoals de titel al doet vermoeden vinden de hoogtepunten niet alleen binnen de kalklijnen plaats maar zeker ook daarbuiten...

Profielschets

Naam	: Roberto
Bijnaam	: Kokkie
Merk en kleur voetbalschoen	: Zwarte Quickies
Favoriete positie	: Linkshalf maar daar sta ik nooit...
Lekkerste kantinevoer	: Broodje bal
Mooiste OSM-moment	: Kampioenschap in 2003
Hoogtepunt kantine	: De schaaltes Alie in de kantine
Dieptepunt	: Hebbie even een uurtje?
Favoriete medespeler betaald hiervoor)	: Mark (die heeft mij het meest betaald hiervoor)
Wedstrijdvoorbereiding	: Uitgebreid de spiertjes insmeren met Midalgan
Sterkste punt	: Voor de wedstrijd in de kleedkamer en na de wedstrijd in de kantine
Jeugdidoel	: Marco van Basten
Passies	: Voetbal en cabaret
Favoriete drank	: De thee in de rust van Wil
Lekkerste eten met bami en extra peper	: Surinaams, nummertje 18
Vakantie	: Strand of après-ski
Beste boek Heineken	: De ontvoering van Alfred Heineken
Meest gelezen tijdschrift	: De Voetbal International, dat is de Donald Duck voor de volwassen man
Muziek	: Mijn eigen chansons onder de douche
Ambitie	: Voetbalanalist worden
Beste eigenschap	: Het zonnetje in huis, de kleedkamer en de kantine
Mijn lijfspreuk	: Grote spelers kunnen een wedstrijd lezen, de allergrootsten kunnen erover schrijven

Als baas van OSM'75 : zou ik de bruine retrobroeken
weer in ere herstellen
Voetbal is voor mij : spierpijn en voetbalhumor
Terugkijkend op mijn carrière: zou ik er nooit aan zijn begon-
nen
Mijn rol in het elftal : Ik ben een inspirator en een
motivator en rijp voor de rollator

De Goddelijke Fazanten

De spelers:

Michel: een uitstekende lijnkeeper met het postuur van Jeroen 'Pizza' Verhoeven. Laat de doeltrappen steevast aan iemand anders over. Zijn uittrappen belanden niet zelden tussen de eigen verdedigers, zeker met wind tegen. Zijn omkleedritueel duurt aanzienlijk langer dan zijn warming-up die bestaat uit het ontwijken van lukraak op het doel geschoten ballen. Michel komt altijd als laatste uit de kleedkamer, maar zeker niet uit bijgeloof. Hij is mentaal ijzersterk vanwege het feit dat hij regelmatig in zijn eentje de confrontatie moet aangaan met drie volledig vrijstaande aanvallers. Bewaart de rust in het spitsuur in ons strafschopgebied. Bewaakt in de tussentijd ook nog de tas met persoonlijke eigendommen in het doel. "Hebben we tenminste nog iets waardevols in het doel!"

Eric: een bikkelharte verdediger waar je 's avonds een blokje voor omloopt. Hangt letterlijk en figuurlijk hijgend bij de tegenstander in zijn nek. Zijn illustere bijnaam 'De machine' dankt hij aan het feit dat hij vroeger als spits met hoge frequentie scoorde. Drumt in een Heavy Metal band en is buiten het veld dus wel creatief. Is voor de wedstrijd altijd erg gespannen en geconcentreerd. Speelt de vermoorde onschuld als zijn tegenstander ter aarde stort. Rost de bal zonder pardon over het hek, in de sloot of twee velden verderop. De hui-zen achter het doel vind je daardoor inmiddels terug in de digitale aanbiedingenbak van Funda. Eric bezit de kenmerkende cynische Utrechtse humor. Levensmotto: "Als de bal niet in het spel is, kunnen hunnie ook niet scoren!"

Jeroen: van rechtsbuiten omgeturnd tot rechtsback. Beweert in het Zeeuwse jeugdelftal te hebben gespeeld maar daarvoor ontbreekt ieder bewijsmateriaal. Heeft een uitstekend schot in de benen. Zijn karakteristieke loopje is al hoofdschuddend met de blik naar de grond achter een tegenstander aanslof-fend. Is jarenlang leider geweest en heeft een kampioenschap op zijn palmares staan. Zijn shirt zit ieder jaar strakker om zijn lijf maar dat zal wel te maken hebben met de krimpgevoeligheid van de stof. Regelde onze legendarische shirtsponsor 'Lekker Light'. Bedenker en veelvuldig gebruiker van de spreuk: "Doe mij maar een helftje." Importeert op bestelling spierverwarmende spray uit België.

Freek: ook wel bekend onder zijn echte naam Erwin. Zijn spel doet denken aan het duo De Wolf - Fraser in hun hoog-tijdagen. Als je er al in slaagt om langs Freek te komen, dan gebeurt dat vrijwel zeker horizontaal. Heeft een uitstekende wedstrijdmentaliteit. Scoort ook af en toe met het hoofd uit een spelhervatting. Hanteert veelvuldig de lange bal in de opbouw. Zou het liefst naast de paal een rookzuil hebben. Maar dan geeft Freek die corners wel heel gemakkelijk weg! Doet zijn warming-up al rokend en vrijwel uit stand. Visie: "Je moet altijd wat zien te raken, en dan het liefst de bal!"

Harry: laatste man op zijn Italiaans: een paar meter achter zijn verdedigers. Volstrekt logisch daar hij menigmaal moet bijspringen om de gaten te dichten. Doet iedere wedstrijd verwoede pogingen om positief te coachen ondanks de misè-re voor hem. Heeft altijd de intentie om verzorgd op te bouwen. Zorgt er met zijn humor voor dat er ook tijdens en na af-loop nog wat valt te lachen in de kleedkamer. Meester in de oneliners en het snel en kort en krachtig beantwoorden van alle e-mails. Is één van de weinigen die zijn gewicht nog onder controle heeft.

Ronald: slachtoffer van zijn eigen multifunctionaliteit. Kan als verdediger, middenvelder en aanvaller uit de voeten. Is fysiek ijzersterk en bewaart altijd het overzicht. Voelt zich soms een roepende in de woestijn. Als lid van het eerste uur een bewaker van de clubcultuur.

Jos: robuuste voorstopper die geen duel schuwt. Gaat ook verbaal het duel met zijn tegenstander aan. Heeft een prima lange trap in zijn benen en neemt ook de coaching op zich. Boet wel wat in qua snelheid en begint qua postuur steeds meer op mij te lijken. En dat is geen compliment. Is altijd erg fanatiek op en buiten het veld.

Kokkie (Roberto): wat moet je over jezelf zeggen? Kokkie is belangrijk in de kleedkamer. Ik ben op mijn best vóór de wedstrijd, tijdens de rust en na afloop bij de fameuze derde helft. “Voetbal is best leuk, alleen die wedstrijd tussendoor...” In mijn eerste seizoenen werd ik verbannen naar de linksback plaats en daar ben ik nooit meer weggekomen. Ik houd niet zo van snelle spitsen. Per wedstrijd ben ik wel goed voor een hachelijk momentje. Mijn goals in eigen doel waren stuk voor stuk wonderschoon.

Ik haal steevast een ‘Schaaltje Alie’ na afloop in de kantine. In mijn beginjaren bestond mijn voorbereiding steevast uit het verlengen van de vrijdagmiddagborrel tot de 'sudden death' in het nachtleven. Ik ben grootverbruiker van Midalgan voor de stramme spieren. Ik maak bijna iedere wedstrijd een beslissende actie. In het voordeel van de tegenstander.

Menco: flegmatieke speler die moeite heeft om voor het voetbal te leven. Mits nuchter kan hij zeker een aardig balletje trappen maar dat maken we zelden mee. Laadt zich liever op vrijdagavond op in de kroeg. Legt vaker zichzelf lam dan de tegenstander. Geniet intens van een goed uitgevoerde slieding.

Dennis: onze eigen stofzuiger op het middenveld. Ook geschikt om de spelmaker van de tegenstander te schaduwen. De snelheid is eruit maar hij heeft wel de longen van een paard. Wordt echter per seizoen blessuregevoeliger. Treedt ook wel eens op als interim linksback om de door mij aangegrichte schade te herstellen.

Hans: controlerende middenvelder die nog redelijk fit oogt gezien zijn leeftijd. Probeert vaak een balletje vast te houden, (tevergeefs) hopen op aansluiting zodat hij de bal eens kan afspelen. Staat meestal aan de buitenkant en een enkele maal linksback. Blijft immer positief. Exponent van de term 'post-bodevoetbal'.

Emilio: middenvelder met een creatieve actie in de benen die tevens een mannetje kan uitspelen. Heeft geleerd om het vuile werk op te knappen met mij als linksback achter zich. Het catenaccio zit bij hem in de genen. Wordt soms ook als spits ingezet en scoort dan vaak uiterst lepe doelpunten. Is echter behoorlijk vaak geblesseerd en heeft een knipkaart bij de fysiotherapeut.

De Roode: de kleur van zijn behaarde benen doet vermoeden dat dat rode haar ook ooit op zijn hoofd heeft gezeten. Doet zoveel mogelijk uit stilstand en laat gedurende de wedstrijd steeds vaker zijn mannetje uit zijn rug lopen. Heeft een mooie trap in zijn benen en is het verlengstuk van Rein in het veld. Vervangt hem ook regelmatig en verzorgt dan ook de wedstrijdbespreking. Is onafscheidelijk van zijn sigaartjes en zou best à la Maradona tijdens de training willen roken. De Roode behoort tot het meubilair van OSM'75.

Appie: creatieve middenvelder die veel met de bal dribbelt en een korte kapbeweging heeft. Kan goed een bal vasthouden maar lijdt soms onnodig balverlies. Praat veel tegen

medespelers, de tegenstander en de scheidsrechter en haalt zichzelf daardoor soms uit zijn concentratie. Is wel altijd aanspeelbaar. Kan na afloop uren in discussie gaan over totaal onbelangrijke details uit de wedstrijd.

Gerard: Utrechts straatschoffie van 2 turven hoog maar voor de duvel niet bang. Was in zijn jeugd een zeer verdienstelijk worstelaar en soms vangen we daar nog een glimp van op. Speelt meestal als rechter middenvelder. Draait zeer kort weg van en onder de tegenstander en gaat geen duel uit de weg. Wil de boel nog wel eens verbaal op scherp zetten. Is erg ad rem en weet op de gitaar de gevoelige snaar te raken. Heeft dezelfde kamikaze-acties op de piste als op het veld.

Eckie: een voorbeeldige teamspeler. Kan overal uit de voeten en wordt meestal als rechtshalf ingezet. Heeft een tomeloze inzet en een uitstekende mentaliteit. Schittert echter vaak door afwezigheid vanwege verplichtingen elders.

Frank: de laatste speler die (noodgedwongen) de overstap maakte van het 1e naar het 3e. Heeft overzicht en een goede pass en de beste conditie van allemaal. In een goede vorm stoomt hij regelmatig op langs de rechter zijkant.

Pascal: broertje van Eckie. Moet het hebben van zijn loopvermogen en is daarom een meer dan welkome aanvulling. Is onze John Frederikstadt en levert altijd razendsnel de uitslagen en standen aan. Daardoor eindigt ook onze zondag in mineur.

Richard: behoort tot de garde van de (bijna) vijftigers. Soms kun je zien dat hij vroeger goed kon voetballen. Staat meestal in de spits. Wil het liefst in de voeten worden aangespeeld maar daar zit nou juist ons manco...

Peter: begenadigd spits en topscorer. En dat ondanks de vaak gebrekkige aanvoer. Moet dus de bal ophalen, zijn eigen kans creëren en ook nog de trekker overhalen. Draait erg makkelijk weg bij zijn tegenstander. Beheerst ook de fijne kneepjes(!) van het ambacht der doelpuntenmakers. Tevens één van de sfeermakers. Kan zich tijdens de wedstrijd prima alleen vermaken. Heeft in de vorm van Emile, Dave en Stefan al heel wat collega spitsen versleten.

Dave: onze enige echte international! Speelt in het Nederlands futsalteam voor doven. Snelle spits met prima individuele actie en scorend vermogen. Zijn hardhorendheid heeft ook een voordeel. “Dave, jij hoeft gelukkig nooit al dat onderlinge gezeik aan te horen!” Bewonderenswaardig hoe hij omgaat met het enorme niveauverschil met zijn medespelers. Moet helaas vaak verstek laten gaan, anders staan we ieder jaar op het bordes. Levert ons zo een prima excuus voor iedere nederlaag: “Wij misten onze international!”

Stefan: sterke spits met een hard schot. Fungeert vaak als targetman. Kan Peter blindelings vinden en vice-versa. Heeft nogal eens moeite met op tijd komen. Zijn zonnebril verradt dat het de vorige nacht erg laat en gezellig is geworden.

De staf:

Rein(ier): de leider van dit zootje ongeregeld. Regeert vanuit zijn ivoren toren en benadert het voetbal uiterst wetenschappelijk met ondersteuning van zijn befaamde en alom gevreesde spreadsheet. Staat als demagoog bekend om zijn effectieve peptalks. Motto: “Ik maak de opstelling naar eer en geweten.” Probeert de rol van people-manager te spelen. Noemt zelden namen en rugnummers maar praat meer in de trant van: “Sommigen verpesten het voor de rest...” Wie zijn die anderen dan?

Buff: de pachter van de kantine. Zorgt voor dat kenmerkende 'huiskamergevoel'. Levert ieder weekend een topprestatie met koud bier, de dampende borrelhap en een pittig gekruid gehaktballetje.

Alie: voormalig beheerster van de kantine. Het 'Schaaltje Alie' met bittergarnituur werd een begrip tijdens de derde helft. Na het bestellen van een snack of broodje kreeg je altijd een bonnetje met nummer. Wanneer de bestellingen gereed waren, werden die nummers vervolgens luidkeels omgeroepen. Zo waande je je iedere week bij de lokale bingo-avond. Haar man verzorgde ook het vervoer naar Spanje van gekoelde en ingevroren etenswaren via de firma Bomi Transport.

Nico: scheidsrechter annex trainer annex bestuurslid. Multifunctioneel inzetbaar. Heeft het plat Utrechts dialect tot kunst verheven. Probeerde vroeger ieder seizoen Gerard te verleiden tot een rentree in het eerste elftal. Tevergeefs overigens.

Flip: onze ground manager want de term 'terreinknecht' mogen we niet meer bezigen. Heeft zijn handen vol om de velden enigszins speelbaar te maken en te houden. Velt met zijn Salomonsoordeel menigmaal het lot over het wel of niet afgelasten van de wedstrijd en dus de invulling van onze zaterdag.

Wil: beheert al sinds mensenheugenis het wedstrijdsecretariaat. Is erg bedreven in het inspreken van bandjes van 0900-nummers. Thuis zeggen we dan dat we de afgelastingenlijn hebben gebeld. Verzorgt ook altijd de High-Tea in de rust.

OSM'75: De Omnisportvereniging Maarssenbroek speelt zijn wedstrijden op Sportpark Fazantenkamp. Dit complex omvat drie velden die zich kenmerken door een harde en hobbelige onderlaag ten gevolge van de opgedroogde fazantenstront en

een drassige bovenlaag. Het terrein is dan ook uiterst afgelatingsgevoelig. Ondanks dat de naam anders doet vermoeden valt de Fazantenkamp niet in de categorie 'Vogelaarwijken'. De Goddelijke Fazanten spelen in gele shirts met blauwe broek en dito sokken. Het instituut OSM'75 organiseert ieder jaar een internationaal jeugdtoernooi.

Mediatraining

“Met de verbouwing van ons trainingscomplex begint het hier verdacht veel op Milanello te lijken. Met behulp van mijn ijzeren discipline en het uitgekiende maar strenge Buff-dieet ben ik prima op gewicht gebleven. De leiders zijn de beste die ik me maar kan wensen. Je kunt duidelijk merken dat ze zelf ook hebben gevoetbald. Ze geven ons veel vertrouwen. Van mijn medespelers kan ik echt enorm veel leren. Onze kwaliteiten zijn complementair. OSM'75 Zaterdag3 vormt een heel hecht collectief. We hebben het mooiste tenue en onze wekelijks wisselende supporter vormt echt de twaalfde man. Als dit team bij elkaar blijft, kan er echt iets moois groeien.”

“Van enige onderlinge of onderhuidse irritatie is geen sprake. Ik speel hier met veel plezier. Dat is het belangrijkste. Als ik voor het geld had gekozen, zou ik nu wel bij een club spelen waar je wel een gratis consumptiebon krijgt. Het belang van OSM'75 en mijn team staat te allen tijde voorop. Ik speel op de positie waar de trainer mij opstelt. Mijn eigen rol is ondergeschikt aan het elftal. Het belangrijkste is dat ik mijn taken uitvoer. De discipline in de groep is uitstekend. Er wordt hard getraind, heb ik me laten vertellen.”

“Het feit dat we nu onderaan staan, zegt helemaal niks. De prijzen worden pas aan het einde verdeeld. Stel dat we een keer met 1-0 voorkomen, dan krijg je een hele andere wedstrijd. We hebben dit seizoen enorm veel pech met die blessuregolf. Daarnaast hebben we de scheidsrechter vaak tegen; nee, laat ik het anders zeggen; hij fluit nooit eens in ons voordeel. Het competitieprogramma is zeer nadelig voor ons. Na een zware donderdagse training spelen we alweer op zaterdag.”

“We gaan verder op de ingeslagen weg, al weet nog niemand waar die naar toe leidt. We willen structureel bij de top 14 van onze poule eindigen en laten ons niet in de war brengen door incidentele tegenvallers. Bij OSM'75 heerst een echt